

การวิเคราะห์การสปinningถ้วยอะลูมิเนียมทรงกรวยด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

Analysis of Spinning of Conical Aluminum Cup by Finite Element Method

เจษฎา ชัยโณม

ภาควิชาวิศวกรรมอาหาร คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถ.ฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

โทร 0-27392348 โทรสาร 0-27392349 E-mail: kcjedsad@kmitl.ac.th

ชาญ ถนัดงาน

ภาควิชาวิศวกรรมการผลิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ถ.พิบูลย์สงคราม เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10800

โทร 0-29182500-24 ต่อ 8212 โทรสาร 0-25870029 E-mail: chn@kmitnb.ac.th

ศิริศักดิ์ หาญชูวงศ์

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ถ.พิบูลย์สงคราม เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10800

โทร 0-29182500-24 ต่อ 8531 โทรสาร 0-25870026 E-mail: chw@kmitnb.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของ มุมกรวย รัศมี มนลูกกลิ้งและ ความหนาของแผ่นอะลูมิเนียมที่มีต่อแรงกดลูกกลิ้งในการสปinningถ้วยทรงกรวยด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ การวิเคราะห์ใช้มุมกรวย : 60, 90, 120 และ 150 องศา รัศมีมนลูกกลิ้ง : 3, 5, 7 และ 9 mm และความหนาแผ่นอะลูมิเนียม 1100-O : 1, 2, 3 และ 4 mm กำหนดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลูกกลิ้ง 125 mm ความเร็วป้อนลูกกลิ้งตามแนวความสูงเอียงของกรวย 1 mm/rev และ แม่พิมพ์สปinningหนึ่งหมุนด้วยความเร็วรอบคงที่ที่ 450 rpm แบบจำลองสำหรับการสปinningมีลักษณะ : ลูกกลิ้งและแม่พิมพ์เป็นวัสดุแข็งเกร็ง ชิ้นงานเป็นวัสดุไอโซทรอปิกที่มีสมบัติเป็นไปตามกฎยกกำลัง. การวิเคราะห์ไม่พิจารณาผลของความร้อนและแรงเสียดทาน การตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลองใช้ผลลัพธ์ในการสปinningถ้วยทรงกรวยเปรียบเทียบกับผลการทดลอง [1] ซึ่งพบว่ามีคลาดเคลื่อนที่ตำแหน่งแรงสูงสุดแนวแกนหมุน 4.44 % และในแนวรัศมี 1.74 % จากผลลัพธ์เชิงตัวเลขสรุปได้ว่า แรงในกระบวนการสปinningทั้งสามทิศทางแปรผันเชิงเส้นกับความหนาของวัสดุ การเพิ่มรัศมีมนลูกกลิ้งทำให้ขนาดของแรงในแนวแกนหมุนลดลงเล็กน้อย แต่ขนาดของแรงในแนวรัศมีกับแรงในแนวเส้นสัมผัสเพิ่มขึ้นเล็กน้อย การเพิ่มมุมกรวยทำให้ขนาดของแรงทั้งสามทิศทางลดลง สุดท้ายนำผลลัพธ์เชิงตัวเลขมาสร้างฟังก์ชันแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงกับมุมกรวย รัศมีมนลูกกลิ้งและความหนาของวัสดุ ด้วยวิธีถดถอยแบบกำลังสองน้อยสุด

Abstract

The objective of this research is to study the effects of cone angles, roller nose radius and aluminum sheet thicknesses on the roller forces in conical cup spinning process using finite element method. According to the analysis, the cone angles of 60 90, 120 and 150 degrees, the roller nose radius of 3, 5, 7 and 9 mm, the aluminum 1100-O sheet thicknesses of 1, 2, 3 and 4 mm are selected. Furthermore, the roller diameter of 125 mm, the roller feed rate along cone inclined height of 1mm/rev, and mandrel speed of 450 rpm are specified. The spinning model is as follows : the roller and mandrel are rigid ; aluminum sheet is assumed to be isotropic and follows the power law ; friction forces and heat generated in the process are neglected. The accuracy of the finite element model was checked by comparing the numerical results obtained from cylindrical cup spinning with the experiment results [1]. It shows that the error of maximum axial roller force is 4.44% while 1.74% in radial direction.

According to the numerical results, all roller force components applied in spinning process are linearly proportion to the aluminum sheet thickness. Increasing of roller nose radius results in decreasing of axial force but increasing in radial and tangential forces. All roller force components decrease as the

cone angle increases. At last, these numerical results are curve fitted by least square method.

1. บทนำ

กระบวนการสปินนิ่ง(Spinning Process)เป็นวิธีการหนึ่งในการขึ้นรูปแผ่นโลหะบางที่ต้องการให้ผลิตภัณฑ์มีรูปทรงสมมาตรรอบแกน หรือผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นโพรงในรูปทรงต่างๆ การขึ้นรูปจะเริ่มต้นโดยการนำแผ่นชิ้นงานกลมมาติดกับแม่พิมพ์สปินนิ่ง(Mandrel) ให้มีจุดศูนย์กลางตรงกันแล้วจึงนำศูนย์ท้ายแท่นมากดให้แผ่นชิ้นงานแนบสนิทกับแม่พิมพ์สปินนิ่ง ขั้นตอนต่อไปจะหมุนแม่พิมพ์สปินนิ่งทำให้แผ่นชิ้นงานและศูนย์ท้ายแท่นหมุนตามไปด้วย หลังจากนั้นจึงนำลูกกลิ้งมารีดแผ่นชิ้นงานให้แนบไปตามแม่พิมพ์สปินนิ่ง แผ่นชิ้นงานจะค่อยๆถูกขึ้นรูปอย่างต่อเนื่องในบริเวณเล็กๆที่ลูกกลิ้งสัมผัสกับแผ่นชิ้นงานตามการเคลื่อนที่ของแผ่นชิ้นงานรอบๆแกนการหมุนของแม่พิมพ์สปินนิ่ง

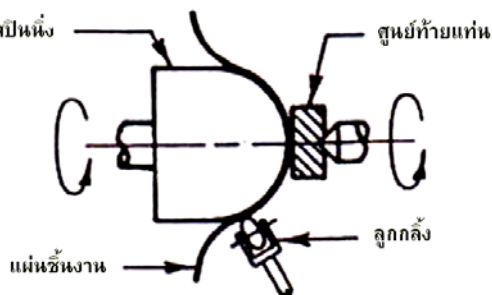
1.1 การสปินนิ่งประกอบด้วย 4 ส่วนประกอบดังภาพที่ 1

1.1.1 ลูกกลิ้ง ทำจากวัสดุเนื้อแข็งเป็นตัวรีดให้แผ่นชิ้นงานแนบสนิทไปกับแม่พิมพ์สปินนิ่ง

1.1.2 แผ่นชิ้นงาน เป็นวัสดุเนื้ออ่อนที่นำมาขึ้นรูปให้เป็นรูปทรงที่ต้องการ

1.1.3 แม่พิมพ์สปินนิ่ง เป็นตัวกำหนดรูปทรงของผลิตภัณฑ์ แม่พิมพ์สปินนิ่งทำจากวัสดุที่ไม่ต้องการความแข็งแรงมากนักส่วนใหญ่ทำจากไม้เนื้อแข็ง

1.1.4 ศูนย์ท้ายแท่น เป็นตัวกดแผ่นชิ้นงานให้หมุนตามไปกับแม่พิมพ์สปินนิ่งโดยที่ศูนย์ท้ายแท่นจะหมุนตามแผ่นชิ้นงานไปด้วย

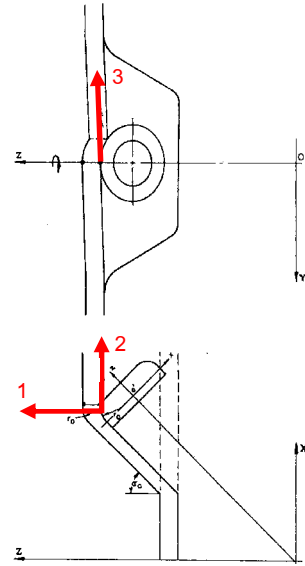
ภาพที่ 1 การขึ้นรูปแผ่นโลหะด้วยวิธีสปินนิ่ง

1.2 ลักษณะของแรงในการสปินนิ่งจะเกิดขึ้นเฉพาะบริเวณที่ลูกกลิ้งสัมผัสกับชิ้นงาน ประกอบด้วยแรงในสามแนวแกนดังภาพที่ 2

1.2.1 แรงในแนวแกนหมุน(Axial Force) F_a มีทิศขนานกับแกนการหมุน

1.2.2 แรงในแนวรัศมี(Radial Force) F_r มีทิศตั้งฉากกับแกนการหมุน

1.2.3 แรงในแนวเส้นสัมผัส(Tangential Force) F_t มีทิศตั้งฉากกับแรงในแนวแกนหมุนและตั้งฉากกับแรงในแนวรัศมี แรงในแนวเส้นสัมผัสเป็นแรงที่ใช้ในการกำหนดขนาดของเครื่องจักรในการขึ้นรูป

ภาพที่ 2 ทิศของแรงต่างๆในการสปินนิ่ง

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 สมการทำให้แข็งแรงด้วยความเครียด (Strain Hardening) เมื่อโลหะเสียรูปถาวรที่อุณหภูมิต่ำกว่าอุณหภูมิการตกผลึกใหม่ (Recrystallization) โลหะจะเกิดพฤติกรรมทำให้แข็งแรงด้วยความเครียดเป็นผลให้โลหะมีคุณสมบัติยืดดึง (Ductility) ลดลงและความต้านแรงครากเปลี่ยนแปลงไป สมการที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเค้นประสิทธิผลกับความเครียดประสิทธิผลที่เรียกว่ากฎยกกำลัง (Power Law) อยู่ในรูป

$$\bar{\sigma} = k\bar{\epsilon}^n = Y \quad (1)$$

2.2 สมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเค้นและความเครียดในการวิเคราะห์ด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์แสดงได้ดังนี้

$$d\sigma = [D]d\epsilon \quad (2)$$

เมตริกซ์ $[D]$ เกิดจากผลต่างผลต่างระหว่างการเสียรูปในช่วงยืดหยุ่น กับช่วงพลาสติก แสดงในรูปของสมการได้ดังนี้

$$[D] = [D^e] - [D^p] \quad (3)$$

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงกับการเคลื่อนตัวของเอลิเมนต์เมื่อพิจารณาที่เอลิเมนต์ i แสดงในรูปสมการได้ดังนี้

$$[k_i]\{u_i\} = \{f_i\} \quad (4)$$

เมื่อ

$$[k_i] = \int [B_i]^T [D_i] [B_i] dv_i \quad (5)$$

หลังจากที่ได้สมการของแต่ละเอลิเมนต์แล้ว ก็จะนำเอาเมตริกซ์ของทุกเอลิเมนต์มาประกอบรวมกันเป็นเมตริกซ์ระบบรวมได้ดังนี้

$$[K]\{u\} = \{f\} \quad (6)$$

ปัญหาที่ขึ้นกับเวลา จากสมการของ d'Alembert

$$m\ddot{u} + c\dot{u} + f_{int}(u) = F(t) \quad (7)$$

u เป็นเวกเตอร์การเคลื่อนตัวที่เราสามารถจะพัฒนาค่าใหม่โดยการบวกระยะการเคลื่อนตัวที่เพิ่มขึ้นกับรูปทรงเดิมดังสมการ

$$x^{n+1} = x^0 + u^{n+1} \quad (8)$$

ใช้วิธีเซ็นทรัลดิฟเฟอเรนซ์ (Central Difference Method) อินทิเกรตสมการ (7) โดยแทนค่าความเร็วและความเร่งที่เวลา t ด้วย

$$\dot{x}_n = \frac{x_{n+1} - x_{n-1}}{2\Delta t} \quad (9)$$

$$\ddot{x}_n = \frac{x_{n+1} - 2x_n + x_{n-1}}{\Delta t^2} \quad (10)$$

3. การดำเนินการวิจัย

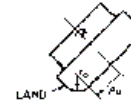
โดยหาแรงกดลูกกลิ้งในการสปินหนึ่งอันประกอบด้วยแรงสปินหนึ่งในแนวแกนหมุน แรงสปินหนึ่งในแนวรัศมี และแรงสปินหนึ่งในแนวเส้นสัมผัส คำนวณโดยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ การสร้างแบบจำลองในระยะเริ่มแรกจะใช้แบบจำลองสปินหนึ่งถ้วยทรงกระบอก เพื่อตรวจสอบผลการคำนวณจากแบบจำลองกับผลจากการทดลองที่มีผู้ทำไว้แล้ว[1] หลังจากนั้นจึงใช้แบบจำลองที่ได้ไปวิเคราะห์การสปินหนึ่งถ้วยทรงกรวยต่อไป

3.1 ขอบเขตการวิจัย

3.1.1 รูปทรงของลูกกลิ้งเป็นดังภาพที่ 3 มีแกนการหมุนของลูกกลิ้งขนานกับความสูงเอียงของกรวย เส้นผ่าศูนย์กลางลูกกลิ้ง 125 mm รัศมีบนของลูกกลิ้ง 3, 5 7 และ 9 mm อัตราป้อนลูกกลิ้งตามแนวความสูงเอียงของกรวย เท่ากับ 1 mm/rev

3.1.2 วัสดุที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นอะลูมิเนียม 1100-O เส้นผ่าศูนย์กลาง 100 mm หน้า 1, 2, 3 และ 4 mm หมุนด้วยความเร็วคงที่ที่ 450 rpm

3.1.3 แม่พิมพ์สปินหนึ่งเป็นทรงกรวย เส้นผ่านศูนย์กลางปลายกรวยเท่ากับ 56 mm มุมกรวยเท่ากับ 60, 90, 120 และ 150 องศา

ภาพที่ 3 รูปทรงของลูกกลิ้ง

3.2 สมมติฐานการวิจัย

3.2.1 ลูกกลิ้ง และแม่พิมพ์สปินหนึ่งเป็นวัสดุแข็งเกร็ง

3.2.2 วัสดุที่ใช้สมมุติว่าเป็นวัสดุเอกพันธ์ไอโซทรอปิก ปริมาตรไม่เปลี่ยนแปลงไม่คำนึงถึงผลจากแรงเสียดทานและความร้อนในการขึ้นรูป

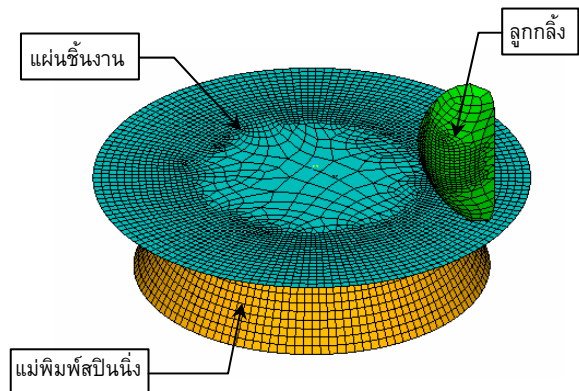
ในการคำนวณใช้โปรแกรมไฟไนต์เอลิเมนต์ที่มีการวิเคราะห์แบบเอ็กพลิสิต(Explicit) เพื่อใช้คำนวณปัญหาในลักษณะที่เป็นฟังก์ชันที่ขึ้นกับเวลาโดยเลือกใช้เอลิเมนต์แบบเปลือกในการวิเคราะห์

3.3 ขั้นตอนการสร้างแบบจำลอง

3.3.1 สร้างพื้นผิวของแบบจำลองอันประกอบด้วยพื้นผิวส่วนหนึ่งของลูกกลิ้งเฉพาะบริเวณที่ลูกกลิ้งสัมผัสกับชิ้นงาน พื้นผิวของแม่พิมพ์สปินหนึ่ง และพื้นผิวของแผ่นชิ้นงานเพื่อนำไปแบ่งเป็นเอลิเมนต์โดยใช้ข้อมูลขนาดรูปทรงของแบบจำลอง

3.3.2 เลือกชนิดของเอลิเมนต์ให้เป็นเอลิเมนต์แบบแผ่นเปลือก กำหนดความหนาเริ่มต้นของแผ่นเปลือก กำหนดจำนวนจุดการอินทิเกรตของเกาส์ตลอดความหนา

3.3.3 สร้างเอลิเมนต์จากพื้นผิวที่กำหนดโดยเลือกรูปทรงของเอลิเมนต์แบบสี่เหลี่ยมด้านไม่เท่าสี่จุดต่อแบ่งเอลิเมนต์เริ่มต้นของลูกกลิ้ง แม่พิมพ์สปินหนึ่งและแผ่นชิ้นงานได้ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 แสดงการแบ่งเอลิเมนต์เริ่มต้นของลูกกลิ้ง แม่พิมพ์สปินหนึ่งและแผ่นชิ้นงาน

3.4 การกำหนดคุณสมบัติวัสดุ จะแบ่งแบบจำลองออกเป็น 2 ส่วนคือ

3.4.1 วัตถุแข็งเกร็ง(Rigid Body) โดยกลุ่มของวัตถุแข็งเกร็งนี้ประกอบด้วยแบบจำลองของลูกกลิ้ง และแบบจำลองของแม่พิมพ์สปินหนึ่ง ซึ่งจะสมมุติว่าวัสดุไม่มีการเสียรูป

3.4.2 วัตถุเสียรูปได้(Deformed Body) ใช้กำหนดในแบบจำลองของแผ่นชิ้นงานที่ขึ้นรูป โดยเลือกใช้แบบกฎยกกำลังไอโซทรอปิก(Power Law Isotropic Plasticity) มีสมการคือ

$\sigma = k\epsilon^n$ โดยค่าคงที่ k และ n ของวัสดุ อะลูมิเนียม 1100-O จากการทดสอบการดึงในแกนเดียวยางจุดบนพิคตลอการิทึม[3]

ตารางที่ 1 คุณสมบัติวัสดุชิ้นงานอะลูมิเนียม 1100 – O ในแบบจำลอง

คุณสมบัติวัสดุ อะลูมิเนียม 1100 – O	
ความหนาแน่น, ρ (Kg/m ³) [2]	2710
อัตราส่วนของปัวส์ซอง, ν [2]	0.33
มอดูลัสความยืดหยุ่น, E (MPa) [3]	69,000
สัมประสิทธิ์ความต้านแรง, k (MPa) [3]	172.3675
เลขชี้กำลังการทำให้แข็งด้วยความเครียด, n [3]	0.25

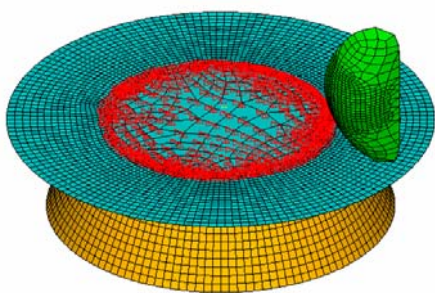
3.4.3 การกำหนดคุณสมบัติระหว่างวัตถุแข็งเกร็งกับวัตถุเสียรูปได้ซึ่งจะมี 2 คู่สัมผัสคือ คู่สัมผัสระหว่างลูกกลิ้งกับแผ่นชิ้นงาน และคู่สัมผัสระหว่างแม่พิมพ์สปริงกับแผ่นชิ้นงาน

3.4.4 การกำหนดเงื่อนไขขอบ แบ่งการกำหนดเงื่อนไขขอบให้กับแบบจำลองออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

3.4.4.1 กำหนดการเคลื่อนที่ของลูกกลิ้งซึ่งเป็นวัตถุแข็งเกร็งให้หมุนด้วยความเร็วเชิงมุม $15\pi/s$ (450 rpm) แทนลักษณะการขึ้นรูปจริงที่แม่พิมพ์สปริงหนึ่งและแผ่นชิ้นงานหมุน และลูกกลิ้งเคลื่อนที่ลงมาตามมุมเอียงของกรวยด้วยความเร็วเท่ากับอัตราป้อนต่อการหมุนหนึ่งรอบ

3.4.4.2 กำหนดเงื่อนไขขอบของแม่พิมพ์สปริงหนึ่งไม่ให้เกิดการเคลื่อนที่

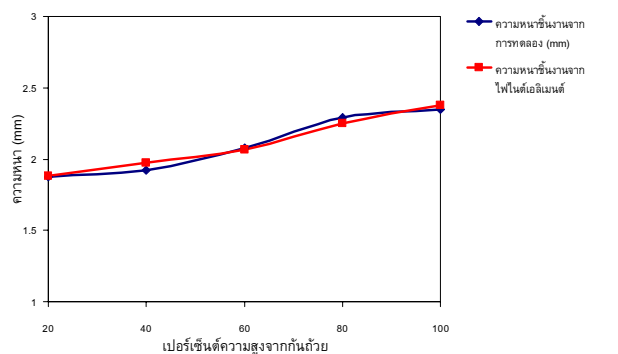
3.4.4.3 กำหนดเงื่อนไขขอบของแผ่นชิ้นงานเฉพาะบริเวณตรงกลางไม่ให้เกิดการเคลื่อนที่ แทนลักษณะการขึ้นรูปจริงที่มีศูนย์ท่ายแทนมากัดแผ่นชิ้นงานให้แนบสนิทและหมุนตามไปกับแม่พิมพ์สปริงหนึ่งดังภาพที่ 5

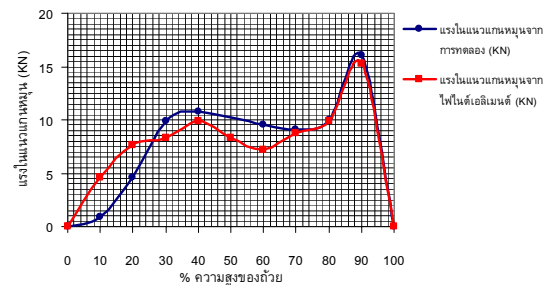
ภาพที่ 5 แสดงการกำหนดเงื่อนไขขอบของแผ่นชิ้นงานเฉพาะบริเวณตรงกลางไม่ให้เกิดการเคลื่อนที่

3.4.8 การแก้สมการและอ่านผลการคำนวณ โปรแกรมจะมีการคำนวณเวลาขึ้นเพิ่ม เพื่อความเสถียรภาพของวิธีเอ็กพลิตซิส ซึ่งในงานวิจัยนี้กำหนดให้ใช้ค่าเวลาขึ้นเพิ่มเท่ากับ 0.9 เท่าของเวลาขึ้นเพิ่มวิกฤตที่คำนวณได้จากโปรแกรม และอ่านค่าของแรงที่คำนวณได้จากแรงปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นระหว่างคู่สัมผัสของลูกกลิ้งกับแผ่นชิ้นงาน

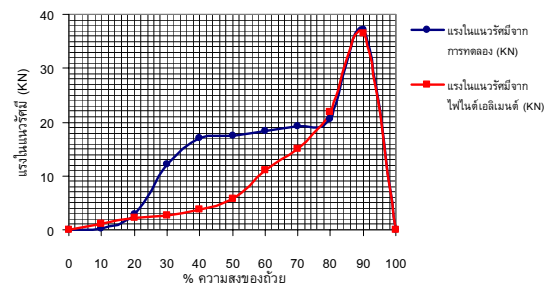
3.5 การตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลองโดยใช้ผลลัพธ์ในการสปริงหนึ่งด้วยทรงกระบอกกับผลการทดลองที่ El-Khabeery [1] ทำไว้ โดยใช้แม่พิมพ์สปริงหนึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 56 mm เส้นผ่านศูนย์กลางลูกกลิ้ง 125 mm รัศมีมนของลูกกลิ้ง 9 mm มุมลูกกลิ้งเท่ากับ 30 องศา อัตราป้อนลูกกลิ้ง 1.0 mm/rev วัสดุที่ใช้เป็นอะลูมิเนียม 1100-O มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 100 mm หนา 2 mm หมุนด้วยความเร็วคงที่ 450 rpm โดยแบ่งแผ่นชิ้นงานออกเป็นเอลิเมนต์แบบสี่เหลี่ยมย่อยๆจำนวน 3425 เอลิเมนต์ และใช้การอะแดปทีฟเมชิ่ง (Adaptive Meshing) ซึ่งจะแบ่งขนาดของเอลิเมนต์ในบริเวณที่มีการเปลี่ยนรูปร่างของเอลิเมนต์มากให้เล็กลงในระหว่างการคำนวณ ผลของการคำนวณกับผลการทดลองถูกเปรียบเทียบและแสดงไว้ในภาพที่ 6 ถึง ภาพที่ 8

ภาพที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความหนาผนังถ้วยระหว่างแบบจำลองกับการทดลอง

ภาพที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงในแนวแกนหมุนระหว่างแบบจำลองกับการทดลอง

ภาพที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงในแนวรัศมีระหว่างแบบจำลองกับการทดลอง

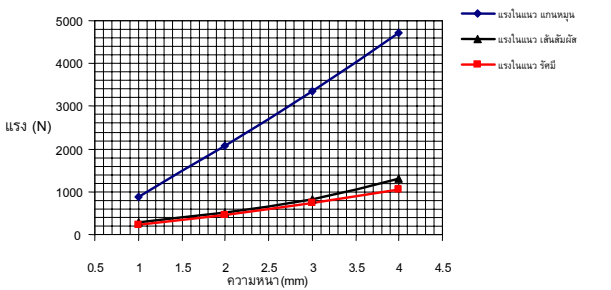
จากผลการเปรียบเทียบพบว่าความหนาผนังถ้วยมีแนวโน้มใกล้เคียงกับผลการทดลองโดยมีเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างสูงสุดเท่ากับ 2.47 % และผลการเปรียบเทียบแรงในแนวแกนหมุน และแรงในแนว

รัศมี มีเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างที่ตำแหน่งแรงสูงสุดเท่ากับ 4.44 % และ 1.74 % ตามลำดับ ซึ่งค่าผิดพลาดขนาดนี้ในงานอุตสาหกรรมสามารถยอมรับได้ เพราะเมื่อคิดเป็นค่าตัวคูณความปลอดภัยจะมีค่าเพียง 1.044 เท่านั้น ดังนั้นแบบจำลองของการสปริงหนึ่งที่ได้เสนอมายังต้นยอมนำไปประยุกต์กับการสปริงหนึ่งได้

4. ผลลัพธ์เชิงตัวเลข

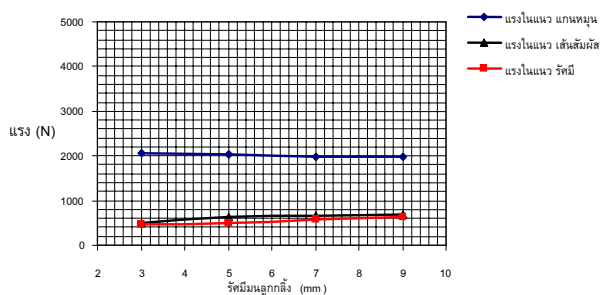
จากผลลัพธ์เชิงตัวเลขสามารถนำมาแสดงเป็นกราฟโดยแบ่งกลุ่มอิทธิพลของตัวแปรได้เป็น 3 กลุ่มดังนี้

4.1 กลุ่มอิทธิพลของความหนาที่มีต่อแรงในการสปริงหนึ่ง กลุ่มอิทธิพลของความหนาที่มีต่อแรงในการสปริงหนึ่งที่รัศมีมนลูกกลิ้งและมุมกรวยต่างๆ พบว่าลักษณะกราฟในกลุ่มนี้มีลักษณะกราฟของแรงแปรผันกับความหนาของวัสดุและการแปรผันมีลักษณะใกล้เคียงกับการแปรผันเชิงเส้นทั้งสามทิศทาง

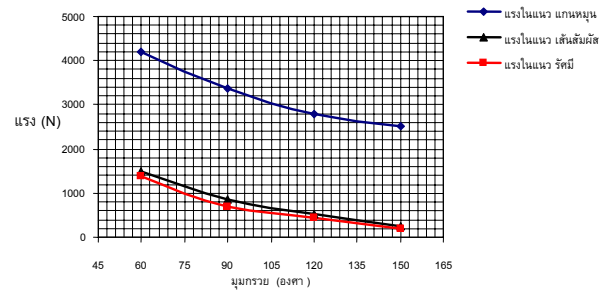
ภาพที่ 9 อิทธิพลของความหนาที่มีต่อแรงในการสปริงหนึ่งสำหรับรัศมีมนลูกกลิ้ง 3 mm และมุมกรวย 60°

4.2 กลุ่มอิทธิพลของรัศมีมนลูกกลิ้งที่มีต่อแรงในการสปริงหนึ่ง กลุ่มอิทธิพลของรัศมีมนลูกกลิ้งที่มีต่อแรงในการสปริงหนึ่งที่ความหนาและมุมกรวยต่างๆ พบว่าลักษณะกราฟในกลุ่มนี้มีลักษณะกราฟของแรงในแนวแกนหมุนแปรผันผกผันกับรัศมีมนลูกกลิ้งเล็กน้อยแต่กราฟของแรงในแนวเส้นสัมผัสและแรงในแนวรัศมี มีลักษณะแปรผันกับรัศมีมนลูกกลิ้งเล็กน้อย

ภาพที่ 10 อิทธิพลของรัศมีมนลูกกลิ้งที่มีต่อแรงในการสปริงหนึ่งสำหรับความหนา 2 mm และมุมกรวย 60°

4.3 กลุ่มอิทธิพลของมุมกรวยที่มีต่อแรงในการสปริงหนึ่ง กลุ่มอิทธิพลของมุมกรวยที่มีต่อแรงในการสปริงหนึ่งที่รัศมีมนลูกกลิ้งและความหนาต่างๆ พบว่าลักษณะกราฟในกลุ่มนี้มีลักษณะกราฟของแรงทั้งสามทิศทางแปรผันผกผันกับมุมกรวย

ภาพที่ 11 อิทธิพลของมุมกรวยที่มีต่อแรงในการสปริงหนึ่งสำหรับรัศมีมนลูกกลิ้ง 9 mm และความหนา 4 mm

นำข้อมูลของผลลัพธ์เชิงตัวเลข มาสร้างฟังก์ชันแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงกับมุมกรวย รัศมีมนลูกกลิ้ง และความหนาของวัสดุ เพื่อนำไปใช้ในการทำนายแรงกดลูกกลิ้ง ทำให้สามารถเลือกขนาดเครื่องจักรและนำไปใช้ในการออกแบบแม่พิมพ์สปริงหนึ่งและลูกกลิ้งได้อย่างเหมาะสม สำหรับการสปริงหนึ่งอะลูมิเนียมหมายเลข 1100-O เส้นผ่านศูนย์กลาง 100 mm หนา 1 ถึง 4 mm มีแม่พิมพ์สปริงหนึ่งเป็นทรงกรวยเส้นผ่านศูนย์กลางปลายกรวย 56 mm มีมุมกรวยอยู่ในช่วง 60 ถึง 150 องศาหมุนด้วยความเร็วคงที่ 450 rpm รูปทรงของลูกกลิ้งเป็นแบบในภาพที่ 3 แกนการหมุนของลูกกลิ้งขนานกับความสูงเอียงของกรวย เส้นผ่านศูนย์กลางลูกกลิ้ง 125 mm รัศมีมนลูกกลิ้งอยู่ในช่วง 3 ถึง 9 mm อัตราป้อนลูกกลิ้งตามความสูงเอียงของกรวยเท่ากับ 1 mm/rev โดยใช้วิธีตัดถอยแบบกำลังสองน้อยสุด เลือกใช้สมการแบบอัลโลเมตริก (Allometric) ได้สมการที่ (11) ถึง (13)

แรงสปริงหนึ่งในแนวแกนหมุน

$$F_a = 5400 \frac{t^{1.17}}{\alpha^{0.45} r_0^{0.14}} - 128 \quad (11)$$

แรงสปริงหนึ่งในแนวรัศมี

$$F_r = 25700 \frac{r_0^{0.23} t^{1.03}}{\alpha^{1.42}} - 58.5 \quad (12)$$

แรงสปริงหนึ่งในแนวเส้นสัมผัส

$$F_t = 28155 \frac{r_0^{0.16} t^{1.12}}{\alpha^{1.40}} - 52 \quad (13)$$

เมื่อ

F_a คือ แรงสปริงหนึ่งในแนวแกนหมุน (N)

F_r คือ แรงสปริงหนึ่งในแนวรัศมี (N)

F_t คือ แรงสปริงหนึ่งในแนวเส้นสัมผัส (N)

t คือ ความหนาของวัสดุ (mm)

α คือ มุมกรวย (องศา)

r_0 คือ รัศมีมนลูกกลิ้ง (mm)

5. สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในการวิเคราะห์หาแรงในการสปinning โดยตรวจสอบผลการคำนวณที่ได้จากแบบจำลองกับผลการทดลอง[1] ในการสปinning ด้วยทรงกระบอกในภาพที่ 6 ถึงภาพที่ 8 พบว่าผลลัพธ์เชิงตัวเลขที่ได้จากการคำนวณโดยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์มีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการทดลอง โดยมีเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของแรงในแนวแกนหมุน และแรงในแนวรัศมี ที่ตำแหน่งแรงสูงสุดเท่ากับ 4.44 % และ 1.74 % ตามลำดับ ซึ่งค่าผิดพลาดขนาดนี้ในงานอุตสาหกรรมสามารถยอมรับได้ เพราะเมื่อคิดเป็นค่าตัวคูณความปลอดภัยจะมีค่าเพียง 1.044 เท่านั้น ดังนั้นแบบจำลองของการสปinning ที่ได้เสนอมาข้างต้น ย่อมนำไปประยุกต์กับการสปinning ได้

ความหนาขึ้นงานที่เปลี่ยนแปลงตามความสูงของถ้วยในภาพที่ 6 พบว่าค่าของความหนาที่ได้จากการคำนวณโดยมีการปรับค่าความหนาตามภาวะความเค้นที่เกิดขึ้นในเอลิเมนต์ในแต่ละรอบของการคำนวณมีแนวโน้มใกล้เคียงกับผลการทดลอง[1] คือชิ้นงานมีความหนาน้อยกว่าความหนาเดิมของแผ่นวัสดุในบริเวณก้นถ้วย และชิ้นงานมีความหนามากกว่าความหนาเดิมของแผ่นวัสดุในบริเวณปากถ้วย และมีเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างของความหนาสูงสุดเท่ากับ 2.47 %

ในการวิจัยเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อแรงในการสปinning ด้วยทรงกรวย ซึ่งตัวแปรที่ต้องการศึกษาประกอบด้วย มุมกรวย รัศมีบนของลูกกลิ้งและความหนาของวัสดุ จากผลลัพธ์เชิงตัวเลขสรุปได้ว่า

5.1 แรงในกระบวนการสปinning ทั้งสามทิศทางแปรผันเชิงเส้นกับความหนาของแผ่นชิ้นงาน ซึ่งให้ผลเหมือนกับผลการทดลองในการเขียรสปinning [4]

5.2 การเพิ่มรัศมีบนลูกกลิ้งทำให้ขนาดของแรงสปinning ในแนวแกนหมุนลดลงเล็กน้อย แต่ขนาดของแรงสปinning ในแนวรัศมีกับในแนวเส้นสัมผัสเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

5.3 การเพิ่มมุมกรวยทำให้ขนาดของแรงสปinning ทั้งสามทิศทางลดลง ซึ่งให้ผลเหมือนกับผลการทดลองในการเขียรสปinning [4]

เอกสารอ้างอิง

- [1] M. M. El-Khabeery. et al., "On The Conventional Simple Spinning of Cylindrical Aluminium Cups." Int. J. Mach. Tools Manufact. 31 No.2 (1991) : 203-219.
- [2] Commercial Pure Aluminium nuber 1100. Available online at http://202.44.14.73/aluminium/html/index_w1100.html.
- [3] William F. Hosford. and Robert M. Caddell. Metal Forming. 2nd edition. New Jersey : PTR Prentice Hall, 1993.
- [4] B. Avitzur. and C. T. Yang. "Analysis of Power Spinning of Cone." Trans. ASME Journal of Engineering for Industry. 82 (August 1960) : 231-245.